

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 26 października 2006 r. w sprawie
F-1/05 Landgren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształ-
cenia wniesione w dniu 22 grudnia 2006 r. przez Euro-
pejską Fundację Kształcenia**

(Sprawa T-404/06 P)

(2007/C 42/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Fundacja Kształcenia (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat)

Druga strona postępowania: Pia Landgren

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie w konsekwencji wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 października 2006 r. w sprawie F-1/05 Landgren przeciwko Europejskiej Fundacji Kształcenia, będącego przedmiotem niniejszego odwołania i uznanie w związku z tym, że decyzja o zwolnieniu pozwanej z dnia 25 czerwca 2004 r. była zgodna z prawem i tym samym nie istnieje podstawa prawna do jakiegokolwiek odszkodowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania w niniejszej instancji oraz jej własnymi kosztami w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 26 października 2006 r., o uchylenie którego strona wnosi w niniejszej sprawie, Sąd do spraw Służby Publicznej uchylił decyzję Europejskiej Fundacji Kształcenia z dnia 25 czerwca 2004 r. o rozwiązaniu umowy P. Landgren na czas nieokreślony w charakterze członka personelu tymczasowego i zobowiązał strony do porozumienia się w sprawie odszkodowania pieniężnego za niezgodną z prawem decyzję.

Na poparcie wniosku o uchylenie tego wyroku Fundacja podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy oparty jest na naruszeniu zakresu obowiązku uzasadnienia. Wnosząca odwołanie twierdzi, że nie istnieje żadna podstawa prawna zobowiązująca pozwaną do uzasadniania decyzji o zwolnieniu członka personelu tymczasowego i że stwierdzając odmiennie, zaskarżony wyrok naruszył art. 47 warunków zatrudnienia innych pracowników⁽¹⁾ oraz orzecznictwo dotyczące tego przepisu. Ponadto skarżąca w odwołaniu podnosi, że zaskarżony wyrok błędnie opiera się na porozumieniach i umowach, które nie mają zastosowania w stosunkach między instytucjami a ich personelem. Twierdzi również, że zaskarżony wyrok zawiera sprzeczność między formalnym wymogiem uzasadnienia i zgodnością z prawem wiedzy, jaką posiadała zainteresowana co do przyczyn decyzji o rozwiązaniu umowy.

W ramach drugiego zarzutu, wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok zawiera błąd co do prawa związany po pierwsze ze zniekształceniem okoliczności faktycznych a po drugie z naruszeniem interesu ogólnego, jako że przeprowadzono w nim błędną ocenę okoliczności, o których P. Landgren wiedziała i które stanowiły uzasadnienie decyzji o zwolnieniu.

⁽¹⁾ Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot określił art. 3 rozporządzenia rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunków zatrudnienia innych pracowników (Dz.U. L 56, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2006 r. — Arcelor
i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-405/06)

(2007/C 42/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Arcelor Luksemburg (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga), Arcelor Profil Luksemburg SA (Esch-sur-Alzette, Wielkie Księstwo Luksemburga) i Arcelor International (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: adwokat A. Vandecasteele)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.907 — Belki stalowe — C(2006) 5342 wersja ostateczna;
- stwierdzenie nieważności co najmniej art. 2 decyzji nakładającego na skarżące karę pieniężną lub znaczne jej zmniejszenie;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 65 EWWiS (Sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe) w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek, obejmujących ustalanie cen, przydział kontyngentów i wymianę informacji na temat wspólnotowego rynku belek. Tytułem żądania ewentualnego skarżące wnoszą o uchylenie lub istotne obniżenie kwoty grzywny, która została na nie nałożona w zaskarżonej decyzji.

Skarżące podnoszą kilka zarzutów na poparcie wniesionej przez nie skargi.

Pierwszy zarzut jest oparty na naruszeniu art. 97 EWWiS oraz nadużyciu władzy w zakresie, w jakim wydana decyzja stosuje art. 65 EWWiS po jego wygaśnięciu, zgodnie z tym co przewiduje jego art. 97.

W drugiej kolejności skarżące powołują się na naruszenie rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz nadużycie władzy w związku z tym, że Komisja opiera swoje uprawnienia do wydania decyzji z zakresu EWWiS na rozporządzeniu, które przyznaje jej uprawnienia jedynie celem wykonania art. 81 WE i art. 82 WE.

Trzeci zarzut opiera się na naruszeniu zasad prawa i prawa do obrony w związku z tym, że decyzja przypisuje trzem spółkom należącym do tej samej grupy odpowiedzialność za praktykę, w której uczestniczyła jedynie jedna z nich.

Skarżące utrzymują ponadto, że przyjmując zaskarżoną decyzję, Komisja naruszyła przepisy prawne dotyczące przedawnienia.

Ostatecznie podnoszą one, że wydana decyzja naruszyła ich prawo do obrony, ponieważ została ona wydana ponad piętnaście lat po zaistnieniu stanu faktycznego na podstawie teorii odpowiedzialności, która po raz pierwszy została przedstawiona przez Komisję w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów z marca 2006 r., a zatem — zdaniem skarżących — w terminie uznanym przez nie za zbyt długi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu, Dz. U. L 1 z 2003 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2006 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/06)

(2007/C 42/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (DG ds. Środowiska) o odrzuceniu oferty strony skarżącej i zawarciu umowy z innym kontrahentem;

— nakazanie Komisji (DG ds. Środowiska) pokrycia kosztów pomocy prawnej i innych kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z wniesieniem skargi, nawet w razie jej oddalenia;

— nakazanie Komisji (DG ds. Środowiska) wypłacenia odszkodowania w wysokości 86 300 EUR z tytułu szkody poniesionej przez stronę skarżącą w związku ze sporną procedurą przetargową.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca przedstawiła ofertę w odpowiedzi na złożone przez stronę pozwaną ogłoszenie o przetargu dotyczącym świadczenia usług w zakresie konserwacji technicznej i pomocy w użytkowaniu systemu rejestrów ustanowionych na mocy dyrektywy 2003/87 ⁽¹⁾ (Dz.U. 2006/S 102-108793). Strona skarżąca kwestionuje zasadność decyzji o odrzuceniu jej oferty i zawarciu umowy z innym oferentem.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że pozwana dokonała wielokrotnie błędnych ocen i naruszyła zasady równego traktowania i przejrzystości. Co więcej, skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie uzasadniła decyzji, nie informując jej z jakich względów wybrana oferta była korzystniejsza od oferty przez nią złożonej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003 L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2006 r. — Zhejiang Aokang Shoes przeciwko Radzie

(Sprawa T-407/06)

(2007/C 42/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Oubei, Chiny) (przedstawiciele: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC oraz K. Beal, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.